

„ԱՐԱՐԱՏԻ“ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ.

«Արարատի» մարտ—ապրիլ համարում Արժանապատիւ Կոմիտաս վարդապետը մի երկար քննադատութիւն է տպել մեր ձայնագրած և ներգաշնակած «Երգեցողութիւնք սրբոյ պատարագի» աշխատութեան մասին:

Մենք աւելորդ ժամաւաճառութիւն ենք համարում պատասխանել այս քննադատութեան կէտ առ կէտ: Սակայն չենք կարող չընկատել, որ եթէ Արժանապատիւ Հայրը իւր երաժշտական ուսումն աւարտած լինէր—նա այժմ երաժշտութեան ուսանող է Բերլինում—ինքը չէր գրի շատն այն բաներից, որ գրել է իւր յօդուածում: Նա երաժշտական այրուիչի հազիւ դեռ կէսը սեւորած՝ դատողութիւններ է անում երաժշտական այնպիսի գրուածքների մասին, որոնց քննադատելու համար հարկաւոր է իմանալ ամբողջ այրուիչն և մի բան էլ աւելի ուստի հարկաւ իւր չգիտեցած բաները նկատելով այդ գրուածքներում՝ նրանց սխալ է համարում: Այսպէս ինչպէս բացատրել այն տարրական երաժշտութեան դասերը, որ այսօր «Արարատի» միջոցաւ մեզ տալիս է, մինչդեռ այդ դասերը մենք քսան տարի առաջ սովորել ենք ու գիտենք, և դեռ Հայր Կոմիտասին էլ աւանդել ենք իբրեւ աշակերտի երկու տարի առաջ:

Մենք ցանկանում ենք, որ մի բանիմաց երաժշտագէտ ինկատ առնելով այն սահմաններն ու նպատակները, որով ղեկավարուել ենք «Պատարագի երաժշտութիւնները» ներգաշնակելիս՝ սակայն իւր հեղինակաւոր խօսքը մեր աշխատութեան մասին, սակայն Հ. Կոմիտասի երկար յօդուածը թող չցաւի—զուրկ է որ և է կարեւորութիւնից մեր աչքում: Իսկ եթէ երաժշտութեան անձանթ մարդիկ նրա բաղմամբ և երաժշտական տեղմաններից շշկուելով նրան երաժշտագէտ կհամարեն՝ թող այս անգամ բաւականանայ այդ պատուով: *

Երաժշ. Մ. Եկմալեան.

* Ի յարգանս պ. երաժշտագէտի սպագրում եմք այս նամակը, քեւ իրօք քննադատութեան դեմ հերքում սպիշ կարելի և պարտաւորեցուցիչ պէտք է լինէր միայն այն

ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅ.

Շնորհակալութեամբ ստացել ենք Մայր Աթոռի մատենադարանի համար հետեւեալ գրքերը.

1. Н. Марр—къ критикѣ исторіи Моисея Хоренскаго. 1. С. Петербургъ, 1898. Հեղինակից:
2. L'univers et sa Formation par N. Dagavarian, Constantinople, 1898. Հեղինակից:
3. Ե. Թովղեան, Յունաստանի անցեալից պատմական տեսութիւն. Ս. Պետերբուրգ 1898. Հեղինակից:

Ստացուած է նաեւ Արժանապատիւ Տ. Խորէն աւագ քահանայ Միրզաբէգեանից՝

1. Մի մագաղաթեայ բոլորագիր, 23⁰ շարական, պատկերազարդ, գրիչն է Կարապետ գրութեան տեղը Բերկրի, հայոց ԶԽԾ թուին:
2. Մի ձեռագիր մաշտոց, թուղթ, 16⁰, ՌԺԳ թուին գրուած, գրիչն անյայտ:
3. Մի տարեկան քարոզգիրք բոլորագիր, Կ. Պօլսի Յակոբ պատրիարքի աշխատասիրութիւն, 1755 թ:

Մատենադարանագետ՝

ԳԱՐԵԳԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՅԱՎՍԷՓԵԱՆՅ.

Հասցէն՝ Въ Монастырскую Библиотеку, Эчмиадзинъ.

ժամանակ, երբ գրիի հեղինակը մի դրական առարկայի մասին քննում կամ մի քիւրիոսութեան ուղղում, և ոչ լոկ իւր հիմնարկին ու արհամարհմիւր յայտնում:

Խմբ.